

S'ESTAN RETALLANT ELS DRETS LINGÜÍSTICS I ELS DE L'ESTAT DEL BENESTAR AMB L'AQUIESCÈNCIA D'UGT I CCOO

Joan Lladonet

Coordinador de la revista Pissarra

Entrevista A NEUS SANTANER

Neus Santaner, secretària general de l'STEI-i durant els darrers sis anys, fundadora i membre del sindicat de treballadors i treballadores de l'ensenyament de les Illes Balears, ara Intersindical, des de 1977, professora de Secundària de Geografia i Història i de català a un centre d'ensenyament concertat i representant de l'STEI-i al Consell Escolar de les Illes Balears; lluitadora incansable per defensar els drets de les treballadores i dels treballadors i persona d'una voluntat de ferro per negociar amb l'Administració.

Quins han estat els principals problemes amb els quals s'ha hagut d'enfrontar l'STEI-i, durant aquests darrers quatre anys?

Els problemes arriben un darrere l'altre, però tots es troben al voltant del més gran que és la mercantilització i la privatització que es fa de la gestió pública. En línies generals hem de denunciar que s'estan retallant els drets laborals, socials, econòmics, polítics i lingüístics de tota la ciutadania, i és una llàstima perquè aquesta retallada és proporcional a la manca de resposta d'aquesta ciutadania. Només un exemple: UGT i CCOO duran el control, juntament amb els grans bancs, de les pensions dels funcionaris. Aquest fet és una vergonya pel col·laboracionisme de les grans centrals sindicals.

A tot això hi hem d'afegir també la privatització d'uns drets generals que també tenen tots els ciutadans, com els de l'educació, els de la sanitat, els del transport, els de la gestió pública de l'ensenyament, com les escoles municipals, etc. El finançament és escàs i insuficient, tant en l'àmbit autonòmic com en l'àmbit estatal i no se satisfà el deute històric. El cost d'un lloc escolar és molt barat perquè ens paguen menys que a la resta de comunitats. Som la comunitat que tenim les ràtios més elevades. De totes maneres, hem de dir que s'han fet algunes passes per solucionar el dèficit, però no són suficients. Els qui estan en el poder manifesten que mai no s'havia invertit tant en educació com ara, i especialment en professorat, però no és suficient.

Un altre problema és que a les Illes Balears hi ha molts alumnes que acaben el batxillerat i que

ingressen a la universitat, però n'hi ha massa que surten abans d'hora, ja que som la Comunitat amb menys població relativa titulada superior, ja que el fet que tenguem molta feina al sector serveis, molt alumnat abandona per tenir un sou, encara que sense futur. Aquesta Comunitat no impulsa els estudis, ni la lectura, ni la música, ni l'art, ni la investigació; el que menys interessa a les nostres autoritats és la cultura. Això repercuteix a la societat que no té un model que li transmeti l'estimació a la cultura.

Els problemes són molts, però en podem afegir un altre com és la formació del nou professorat. És necessària una bona revisió del currículum que s'imparteix a la Facultat d'Educació que forma els i les mestres, i és necessària una profunda reforma als cursos d'aptitud pedagògica del professorat de secundària. No s'està formant a les futures persones ciutadanes quant a la defensa dels propis drets, ni de quins són aquests. En l'actualitat s'està perdent la memòria històrica, ja no es recorda ni s'ha preparat l'esperit de lluita que va caracteritzar el professorat de fa unes quantes dècades. L'esperit crític s'ha perdut o s'ha difuminat. El poder actual del mercat i la societat materialista actual no ajuden gens, la joventut viu per pagar hipoteques.

El Govern actual es dedica a atacar constantment la llengua i la cultura pròpies. Aquí l'STEI-i ha tengut un front obert d'una manera constant, ja que la postura del sindicat ha estat sempre la mateixa des de la seva fundació. Les autoritats educatives han planificat una confrontació total contra la llengua catalana, tancament de Som Ràdio, lliure elecció de la llengua d'ensenyament, atorgament gratuït de certificacions

inadequades i injustes de coneixements de la llengua, trilingüisme sense planificació i contra la Llei de normalització lingüística, etc.

A més, existeix un problema de participació, les diferents organitzacions no són escoltades i l'actuació del Govern es pot qualificar de despòtica. Com a exemple podem explicar que el Consell Escolar per unanimitat havia decidit que el decret de trilingüisme era incorrecte i que no es podia dur endavant i el Govern no en va fer cas. I, al mateix temps, utilitza la manipulació informativa per tenir enganats els seus votants. És la tàctica de treballar una mentida, repetir-la constantment, fins que se la fa creure a gran part del personal, encara que segueix essent una mentida.

Després d'aquesta llarga contestació, ens podries explicar com ha anat l'experiència com a Intersindical, durant els dos anys que han transcorregut des que es va aprovar al Congrés de l'STEI-i.

Ha estat una experiència positiva i interessant, l'afiliació s'ha incrementat, i hem estès la implantació a sectors nous, persones treballadores de jardins públics, gent que treballa a la neteja, a Sanitat, a ajuntaments, etc. S'ha aconseguit que l'STEI-i representi globalment un 5% de tots els delegats del conjunt de treballadors i treballadores. Això ha fet que puguem entrar a la representació global. I tenim majoria absoluta a l'ensenyament públic, a l'ensenyament concertat i a la universitat.

Quins són els principals obstacles amb què topau quan vos heu de relacionar amb l'Administració?

Un de molt important és que hi ha persones que ocupen càrrecs de rellevància que no tenen els coneixements ni la preparació necessària per dur endavant els càrrecs que ostenten. I aquestes persones tenen clar que són membres d'una opció política i en no estar preparats pedagògicament, quan se'ls presenta qualsevol objecció, si no està d'acord amb la seva idea política, pensen que és cosa de l'oposició, i no distingeixen quan una qüestió és política o simplement pedagògica. Aquesta manca de preparació ha condicionat les nostres intervencions i la consolidació d'algunes millores que eren necessàries i convenients.

Les lleis orgàniques no haurien d'estar sotmeses als canvis de govern ni de color polític. Això ho dic pels canvis constants de lleis d'educació. De totes maneres, la LOE s'ha venut com una contraposició a la Llei de qualitat de l'ensenyament, i no és així. És una llei més restrictiva que la LOE i no tan diferent a la Llei de qualitat, com se'ns volia fer creure.

Quins objectius s'ha marcat l'STEI-i cara al futur?

El principal objectiu és consolidar la Intersindical per introduir un model de sindicalisme que es fonamenti en:

- La independència davant els poders constituïts, tant polítics com econòmics.
- L'autonomia, perquè les decisions puguin ser preses pels treballadors i treballadores que representam.
- Un fort compromís amb la llengua catalana i la nostra cultura.

S'han d'enfortir aquelles organitzacions sindicals que en lloc de retallar drets laborals, de seguretat social, de pensions, etc., es dediquin a augmentar-los i a consolidar-los, cosa que malauradament no practiquen CCOO i UGT, quan signen pactes amb les patronals i els governs que impliquen retallades de drets de la classe treballadora. □